Quelle: https://manuscripta.at/?ID=416
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

aū diuisitas supplicio. q̃ma ē diuisitā
peccō. q̃ q̃ n̄ sese habeat altī iudicat
sapīa diuina. q̃m ꝛectura scrutat aut
efferat humana. Isti certe ad q̃s uenit y
q̃b locut ē x̄ n̄ habent de magno mi
delitatis peccō illo excusationē q̃ pos
sint dicere. n̄ uidim. n̄ audiuim. siue n̄
acceptaret ista excusatio ab illo cui in
scrutabilia s iudicia siue acceptaret.
y si n̄ ut abomī dāpnationē habarent. cer
te aliq̃mto leui dāpnarent. Q̃me odit
m̄ꝫ. y patrē meū odit. Hunc nob̄ for
tasse dicat. Q̃s potest odisse quē nescit.
Et utiq; ante q̃ dicēret si n̄ uenisse y locu
tus fuisse eis peccm n̄ haberent. dixe
rat discipulis suis. Hec facient uob̄. q̃a
nesciunt eū q̃ misit me. Q̃m q̃ nesci
unt ꝛodert. Si enī n̄ q̃d ē ipse. s nes
cio q̃d de illo aliud inuenium̄t odisse q̃
fingunt. aut errando suspicant. y tam
n̄ possent hoīes odisse q̃d nesciunt. n̄
ueritas utiq; dixisse. q̃d eī patrem
y nesciunt ꝛodert. S; q̃m id fieri possit
si adiuuante dnō p̄nos demonstrari
potest. q̃a hec disputatio ē iā claudenda.
nec n̄ potest. Explicit. o. lxxxiiii. Incipit. o.
lxxxv.

De eo q̃d dicit. q̃ me odit lxxxv.
y patrē meū odit.

Auditis Dnm dicentē. q̃me
odit y patrē meū odit. Q̃si
peri durerat. Hec facient
uob̄. q̃a nesciunt eū qui
misit me. Nunq; dissimilanda nascit
q̃stio. q̃m possint odisse q̃m nesciunt.
Si enī dīm n̄ q̃d ē ipse s nescio q̃d aliud eū
suspicant aut credunt. y hoc odert. utiq;
n̄ ipsū odert. s q̃ sibi mīdaci suspicione ut
uana credulitate accipiunt. Si autē q̃d
ē de illo sentiunt. q̃m eū nescire dicunt.
Et de hoīb̄ quidē fieri potest. ut eos sepe
q̃s nūq̃m uidim̄ oderim̄. fama q̃ppe
de aliq̃ sermocinante seu bene seu ma
le fit n̄ in merito ut amem̄ ut oderim̄
ignotū. S; si malus sit uerax. q̃m ē de
q̃ uera dicherem̄ dicendo ignot. An
q̃a ei facie n̄ uidim̄. Quā cū ipse n̄ ui
deat. nulli tam̄ nocior ē potest q̃m s.
Nī q̃ mei facie corpali nob̄ intimat cui q;
noticia. s tē nobis adcognitionē patre.
q̃m ei mores y uita n̄ latent. Alioq̃n nec
se ipsū nosse q̃sq̃m potest q̃ uidere faciē
suā n̄ potest. s utiq; tanto certū q̃m not ē
alius ipse se nouit. q̃nto certū interiore
aspectu potest uidere q̃ sapit. uidere q̃d
cupit. uidere q̃ uidit. q̃ ceū apiunt y
nob̄. n̄ uere fit cognitus nob̄. Hec utiq;
quō plerūq; ad nos de absentib̄ ut y mor
tuis siue fama siue litis pferunt. hinc
fit sepe q̃s nūq̃ faciē corpis uidim̄ n̄
tam̄ q̃s omno nesciam̄ ut oderim̄ hoīes ut
amem̄. S; plerūq; ineis nīa credulitas
fallit. q̃a n̄ nūq̃m y hystoria y multō ma
gis fama mintit. Punet aū ad nos ne p̄ni
cosa opinatione fallam̄. ut q̃a n̄ possum̄